

- uwzględnienie wniesionej przez niego skargi o stwierdzenie nieważności spornej decyzji lub ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty:

- Naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) w związku z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 ⁽¹⁾

Naruszenie to ma dwa aspekty:

- brakujące rozróżnienie między kryteriami nowości i indywidualnego charakteru;
- niedopuszczalne uwzględnienie kolorystyki wzoru przy ocenie cechy nowości z uwagi na zachowanie w zgłoszeniu kolorów czarnego i białego.
- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) w związku z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002

Naruszenie to ma trzy aspekty:

- brak określenia cech wspólnych kolidujących ze sobą wzorów i występujących między nimi różnic;
- brak wyważenia między wspólnymi a odrębnymi cechami;
- brak uzasadnienia dotyczącego kwestii indywidualnego charakteru zakwestionowanego wzoru.
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 oraz obowiązku badania stanu faktycznego z urzędu zgodnie z art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 6/2002

Naruszenie to ma cztery następujące aspekty:

- niedopuszczalne założenie przez Sąd, że przedstawiona w postępowaniu administracyjnym opinia może zostać nieuwzględniona;
- nieprzeprowadzenie analizy opinii i nieprzedstawienie uwag na temat tej opinii w decyzji Izby Odwoławczej oraz w orzeczeniu Sądu;

- brak właściwego uzasadnienia decyzji Izby Odwoławczej i orzeczenia Sądu w odniesieniu do naruszenia krajowego prawa autorskiego, w szczególności brak analizy zakresu krajowej ochrony przyznanej przez prawo autorskie;
- błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą i Sąd, że to do skarżącego należy przedstawić w ramach art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 stanu prawnego dotyczącego każdorazowo ochrony przyznanej na podstawie krajowego prawa autorskiego, i jednocześnie naruszenie zakresu ciążących na Izbie Odwoławczej i OHIM obowiązków związanych z ustanowioną w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 6/2002 powinnością badania stanu faktycznego i stanu prawnego z urzędu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1)

Odwołanie wniesione w dniu 5 sierpnia 2013 r. przez Elitaliana SpA od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-213/12 Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo

(Sprawa C-439/13 P)

(2013/C 304/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Elitaliana SpA (przedstawiciele: R. Colagrande, adwokat)

Druga strona postępowania: Eulex Kosovo

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie w całości postanowienia (Sądu (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-213/12 Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo);
- w rezultacie, jeśli pozwala na to stan postępowania, uwzględnienie skargi wniesionej w pierwszej instancji poprzez a) stwierdzenie nieważności decyzji przyjętych przez Eulex — których treść i data przyjęcia nie są znane wnoszącej odwołanie — na mocy których udzielono zamówienia oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)” spółce Starlite Aviation Operations, o czym Eulex poinformowała w piśmie z dnia 29 marca 2012 r. a także wszystkich innych aktów poprzedzających, późniejszych lub powiązanych, a w szczególności stosownie do okoliczności noty 2012-DAS-0392 z dnia 17 kwietnia 2012 r., w której Eulex odmówiła wnoszącej odwołanie dostępu do dokumentacji przetargu, o udzielenie którego skarżąca wniosła w dniu 2 kwietnia 2012 r.; b) zasądzenie od Eulex odszkodowania (w szczególnej formie lub jako równowartość) na rzecz wnoszącej odwołanie w zakresie określonym w § 37 i następne skargi wniesionej do Sądu; c) obciążenie Eulex kosztami postępowania;

— lub, w następstwie rzeczzonego uchylecia, jeśli pozwala na to stan postępowania, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie odmówił uznania Eulex za jednostkę organizacyjną Unii Europejskiej na podstawie art. 263 TFUE oraz zrównał Eulex z delegaturami. Ponadto Sąd powinien był uznać wystąpienie usprawiedliwionego błędu w tym względzie.

Rzeczzone naruszenia prawa doprowadziły do naruszenia zasady skuteczności i zasady ochrony sądowej obejmującej pełne korzystanie z prawa do obrony, które to prawo jest nierozdzielnie związane z bardziej ogólną zasadą równości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Société Fonderie 2A przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-446/13)

(2013/C 304/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Fonderie 2A

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy szóstej dyrektywy (77/388/EWG) ⁽¹⁾ określające miejsce dostawy wewnątrzspółnotowej powinny prowadzić do wniosku, że dostawa towaru przez spółkę nabywcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, po przekształceniu towaru na rachunek sprzedawcy dokonanym w zakładzie innej spółki znajdującym się na terytorium państwa nabywcy, stanowi dostawę z państwa sprzedawcy do państwa końcowego odbiorcy, czy też dostawę w ramach państwa owego odbiorcy, dokonywaną z zakładu, w którym nastąpiło przekształcenie?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 147, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-431/10 Nencini przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 6 sierpnia 2013 r. przez Riccardo Nenciniego

(Sprawa C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Riccardo Nencini (przedstawiciel: M. Chiti, avvocato)

Dругa strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawach połączonych T-431/10 i T-560/10 Nencini przeciwko Parlamentowi po uprzednim stwierdzeniu, w razie potrzeby, nieważności/bezprawności art. 85b rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾ z dnia 23 grudnia 2002 r. i art. 73a rozporządzenia 1605/2002 ⁽²⁾ Rady (WE, Euratom) z dnia 25 czerwca 2002 r. oraz stwierdzenie, przy zmianie tegoż wyroku z uwzględnieniem zarzutów skargi wniesionej do Sądu Unii Europejskiej, bezprawności aktów zaskarżonych w pierwszej instancji.

— tytułem ewentualnym, w kwestionowanym wypadku potwierdzenia zasądzenia zwrotu spornych kwot przez R. Nenciniego, ponowne określenie kwot — po uchyleniu i zmianie zaskarżonego wyroku — w odpowiedni sposób lub przekazanie akt do sekretariatu generalnego Parlamentu Europejskiego w celu odpowiedniego określenia spornej kwoty;

— uchylenie wyroku w części dotyczącej kosztów i w konsekwencji jego zmiana poprzez obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-431/10 oraz obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w sprawie T-560/10 lub w każdym razie ich potrącenie;

— w każdym razie obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze wnoszący odwołanie podnosi iż naruszono przepisy dotyczące przedawnienia oraz zasady pewności prawa, skuteczności i rozsądku. Sąd oddalił żądania wnoszącego odwołanie uznając, że terminy przedawnienia biegną od doręczenia decyzji o odzyskaniu i obciążeniu, co nastąpiło ponad jedenaście lat po odejściu przez R. Nenciniego ze stanowiska posła.